

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 16. jūlija spriedumu lietā T-52/
12 Grieķija/Komisija 2014. gada 19. septembrī iesniedza Grieķijas Republika**

(Lieta C-431/14 P)

(2014/C 395/32)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji – I. Khalkias un A. Vasilopoulou)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- apmierināt šo apelācijas sūdzību;
- pilnībā atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu;
- atbilstoši sīkāk paskaidrotajiem jautājumiem apmierināt Grieķijas Republikas prasījumu;
- atcelt apstrīdēto Eiropas Komisijas lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats ir par ES tiesību pārkāpumu jeb precīzāk – par būtisku formas prasību pārkāpumu. Konkrētāk, no pamata pirmās daļas var secināt, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi LESD 107. panta 1. punktā esošo jēdzienu “piešķir no valsts līdzekļiem”, jeb Vispārējā tiesa esot pieļāvusi faktu kļūdu, kā šādus līdzekļus kvalificējot obligātās iemaksas, ko veica valsts atbalstu saņēmušie lauksaimnieki, kas bija apdrošināti *Organismos Ellinikon Georgikon Asfaliseon* (Grieķijas lauksaimnieku apdrošināšanas organizācijā); savukārt no otrās šī pamata daļas izriet, ka Vispārējās tiesas spriedums esot pasludināts, pārkāpjot būtiskas formas prasības, jo Vispārējā tiesa neesot pārbaudījusi vai konkrēti pamatojusi, kādā apmērā valsts atbalsta, kurš atzīts par pretlikumīgu, saņēmēju lauksaimnieku veiktās iemaksas tiem radīja negodīgu priekšrocību atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam, citiem vārdiem sakot, sniedza priekšrocību, kas draud radīt konkurences izkropļojumus, vai arī ka Vispārējā tiesa šo tiesību normu esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi, netieši noraidot attiecīgo argumentu.

No otrā apelācijas sūdzības pamata ir secināms, ka pārsūdzētais spriedums ir pasludināts, pārkāpjot Savienības tiesības, un, proti, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi un interpretējusi LESD 107. panta 1. punktu, nospriežot, ka 2009. gada kompensācijas maksājumi sniedzot to saņēmējiem selektīvu saimniecisku priekšrocību, kas draudēja izkropļot konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, neņemot vērā izņēmuma apstākļus, kuros tajā laikā atradās Grieķijas ekonomika un kuros tā ir vēl joprojām.

Trešajā apelācijas sūdzības pamatā tiek apgalvots, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu, jo attiecībā uz 2009. gada maksājumiem tā ierobežoja šīs tiesību normas piemērošanas jomu, ietverot tajā tikai Paziņojumu par Valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēmu, neskatoties uz izņēmuma apstākļiem, kuros Grieķijas ekonomika bija faktu rašanās laikā (trešā pamata pirmā daļa); un, otrkārt, ka pārsūdzētais spriedums esot nepietiekami pamatots, jo tajā vispār neesot izskatīts Grieķijas Republikas prasījums, ka Eiropas Komisijas lēmums ir nesamērīgs, jo tajā tiek noteikts atgūt atbalstu 2011. gada decembrī (trešā pamata otrā daļa).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-533/
10 DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija 2014. gada 25. septembrī iesniedza DTS
Distribuidora de Televisión Digital, S. A.**

(Lieta C-449/14 P)

(2014/C 395/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: DTS Distribuidora de Televisión Digital, S. A. (pārstāvji – H. Brokelmann un M. Ganino, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, *Telefónica de España, S. A., Telefónica Móviles España, S. A.*, Spānijas Karaliste un *Corporación de Radio y Televisión Española, S. A. (RTVE)*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-533/10 *DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A./Komisija* un līdz ar to saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantu:
  - balstoties uz tās rīcībā esošajiem elementiem, apmierināt prasījumus, kas formulēti pieteikumā par lietas ierosināšanu tiesvedībā pirmajā instancē, un atcelt Komisijas 2010. gada 20. jūlija Lēmumu 2011/1/ES⁽¹⁾ par valsts atbalsta shēmu C 38/09 (ex NN 58/09), ko Spānija plāno īstenot attiecībā uz *Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE)*, vai
  - pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai to izskatītu Tiesas sprieduma gaismā;
- piespriest Komisijai un lietas dalībniekiem, kuri atbalsta Komisijas prasījumus, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats, kas balstīts uz LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, jo kļūdaini interpretēts atbalsta jēdziens.

Ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, kļūdaini interpretējot atbalsta jēdzienu un, konkrēti, kritērijus, kuriem saskaņā ar spriedumu lietā *Laboratoires Boiron* (2) jābūt izpildītiem, lai nodoklis varētu tikt uzskatīts par neatņemamu atbalsta sastāvdaļu.

2. Otrais pamats, kas balstīts uz LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, jo pārsūdzētajā spriedumā neesot veikta visaptveroša pārbaude par atbalsta esamību un esot sagrozītas Spānijas tiesības.

Ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo neesot veikta izsmeļoša pārbaude par to, vai ir izpildīti sprieduma lietā *Régie Networks* (3) formulētie kritēriji, lai *DTS* uzlikto nodokli varētu uzskatīt par neatņemamu atbalsta *RTVE* daļu, un esot sagrozītas Spānijas tiesības.

3. Trešais pamats, kas balstīts uz LESD 106. panta 2. punkta piemērošanā pieļauto tiesību kļūdu.

Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda LESD 106. panta 2. punkta piemērošanā. Esot sagrozīti *DTS* apgalvojumi, ar kuriem centās pierādīt, ka atbalsta *RTVE* finansēšanas veids nesamērīgi kropļo konkurenci, interpretējot tos kā atsauci uz sekām, ko rada pats atbalsts, nevis sekām, ko rada nodokļi, ar kuriem tas tiek finansēts. Tā rezultātā pārsūdzētajā spriedumā esot pārkāptas prasības robežas attiecībā uz jautājumiem, kuri nav norādīti *DTS* pieteikumā un kurus Komisija nav arī analizējusi savā lēmumā, grozot strīda priekšmetu un pārsniedzot Vispārējās tiesas kontroles robežas.

(1) OV 2011, L 1, 9. lpp.

(2) C-526/04, EU:C:2006:528

(3) C-333/07, EU:C:2008:764